

Et Verbum caro factum est.

Hic exponatur mysterium Incarnationis, prout habetur p. 31. & 32.

Gloriam quasi unigeniti à Patre. Quomodo hic unigenitus sit etiam frater noster, vide p. 369.

Dominica Infraoctavam Nativitatis.

Tuam ipsius animam pertransibit gladius &c. *Luc. 2.* Ex hac Simeonis prædictione ansam sumere poterit Parochus explicandi, cur Deus fideles jam baptizatos, quos filios habet charissimos, non eximat ab incommodis vitæ hujus; qua de re agitur p. 142. 143. Et quo confugiendum tunc sic, de quo p. 376. & seq.

Non recedebat à templo, jejuniis & orationibus &c. De privata & publica oratione habes p. 387. Quomodo ad orationem, jejunium & eleemosyna jungenda sint, p. 389. Et quomodo ista tria conducant ad satisfactionem peccatorum, p. 233. & seq.

In Circumcisione Domini.

Et postquam consummati sunt dies octo, ut circumcideretur puer &c. *Luc. 2.* Quoniam circumcisioni succedit Baptismus, hic in genere dici poterit de vi & efficientia Sacramentorum novæ legis suprâ antiquæ legis Sacramenta, ut habetur p. 114. 204.

Vocatum est nomen ejus Jesus &c. Quam convenienter hoc nomen inditum fuerit Christo Domino, & quare, vide p. 25. 26.

Observandum hic etiam est, pueris nunc in Baptismo, ut olim in Circumcisione, nomen esse imponendum: cujus rei quænam sit ratio, & quale nomen puero imponi debeat, habes p. 151. Denique

cum impositio nominis sit una ex cæremoniis in Baptismo usitatis, hic de Baptismi cæremoniis & ritibus apta concio haberi poterit, ex p. 145. & seq.

In die Epiphaniæ.

Vidimus stellam ejus in Oriente &c. *Matth. 2.* Quoniam non ineptè per hanc stellam philosophica de Deo scientia potest intelligi, sicut per responsum Sacerdotum, fidei lumen; non malè hic adaptari poterunt, quæ differentia sapientiæ Christianæ à philosophica notitia, habentur p. 12. 13.

Et procidentes adoraverunt eum &c. *Matth. 2.* Hic de adoratione Dei, quæ *Latria* dicitur, & simul de veneratione Sanctorum, quæ *Dulia* nominatur. Vide in expositione Decalogi, p. 283. usque ad secundum præceptum. Hic agi etiam potest de Eucharistiæ veneratione & adoratione. Nam si eundem Christum, quem Magi adoraverunt, præsentem in Eucharistia agnoscimus & confitemur, ut disertis verbis probatur, cur non æque (si pii esse volumus) ac Magi eum adoramus? pag. 162.

Dominica Infraoctavam Epiphaniæ.

Secundum consuetudinem diei festi &c. *Luc. 2.* De observatione dierum festorum leg. p. 308. & seq.

Et erat subditus illis &c. De officio liberorum erga parentes, vide p. 309. & seq.

Dominica secunda post Epiph.

Nuptiæ factæ sunt in Cana Galilææ &c. *Joann. 2.* De Sacramento matrimonii, vide p. 259. & seq.

Hoc

Hoc fecit Jesus initium signorum suorum. Hæc conversio aquæ in vinum valet plurimum ad confirmandos rudiores in fide transubstantiationis, quæ fit in augustissimo altaris Sacramento, de qua vide p. 108. & seq.

Dominica tertia post Epiph.

Ecce leprosus veniens adorabat eum. *Matth. 8.* Per lepram hæresim significari, docent Patres. Qui verò sint censendi hæretici, & qui à castris Ecclesiæ, ut olim leprosi, ejiciendi, habetur p. 73. 74.

Vade, ostende te Sacerdoti. De honore Sacerdotibus Domini, & Ecclesiæ præfectis exhibendo, vide p. 320.

Vade, ostende te Sacerdoti &c. Longè excellentiorem virtutem nostris Sacerdotibus tributam, docet Chrysostomus lib. 3. de Sacerdot. quam Mosaicis: quod illi oblatos sibi leprosos non mundarent, sed mundatos tantum esse declararent: nostri verò hominem peccati lepra maculatum, dum absolutionis beneficium ritè ei præparato impendunt, verè emundant, & perfectæ sanitati restitunt. Hic de potestate clavium Sacerdotibus concessa, ut habetur p. 204. 205.

Dominica quarta.

Ascendente Jesu in naviculam. *Matth. 8.* Inter multa, quæ Ecclesiam repræsentant, est navicula illa, seu arca Noë, de qua p. 9. Hic ergo de Ecclesiæ Catholicæ notis, quibus internoscitur, Parochus agere poterit, prout habetur pag. 76. & seq.

Domine, salva nos, perimus. Quo-

niam nullum est tempus, in quo ita hominum vita, quam in propinquo animæ exitu, periclitetur; ideo Parochus ex hoc loco hortari poterit suos subditos, ut, cum mortis dies instabit, ad Deum maxime recurrant, & Extremæ Uctionis Sacramentum accipiant, de quo p. 235. & seq.

Qualis est hic, quia venti & mare obediunt ei? Quomodo creaturæ omnes eum, quem à Deo ab initio acceperunt, cursum teneant, homine dempto, vide p. 420.

Dominica quinta.

Inimicus homo superseminavit zizaniam. *Matth. 13.* In Ecclesia duo sunt hominum genera; bonorum, qui tritici nomine designantur; improborum, qui nomine zizaniorum, vide p. 75. Vel per zizaniam intelliguntur odia atque rixæ, quas Pater dissensionis diabolus seminare conatur in agro filiorum pacis, cujus morbi remedium habes p. 333.

Inimicus homo hoc fecit. De odio dæmonis in nos, & ad tentandum audacia & perversitate, vide pag. 443. 444. & ut omnis mali culpæ auctor, mali verò pænæ sit exactor, vide p. 447.

Dominica sexta post Epiph.

Simile est regnum calorum grano sinapis. Quoniam juxta Doctores per granum sinapis fides intelligitur, hic tractanda sunt, quæ de ejus necessitate habentur, p. 9. & quomodo scrutanda non sint ea, quæ fide credenda proponuntur, p. 11. 12. & ejus excellentia, & quantum differant Christiana de Deo sapientia à philosophica divinarum rerum notitia, p. 12. 13.

Cum autem creverit. Fidem au-
geri posse, traditur p. 386.

*Iterum simile est regnum celo-
rum fermento, quod acceptum mulier*
Ec. Hanc mulierem, Ecclesiam in-
terpretantur, quam in doctrina fi-
dei aut morum (per fermentum de-
signata) errare non posse, tradi-
tur p. 81.

Donec fermentatum est totum Ec.
Hic de communione Sanctorum, &
meritorum participatione explicari
possunt, quæ sunt p. 82. 83.

Dominica in Septuagesima.

*Simile est Regnum celorum homi-
ni Patrifamilias.* Matth. 20. Hic
Paterfamilias est Deus, qui cur
pater dicatur, habes p. 390. 391.

Receperunt ipsi singulos denarios.
Denarii nomine cælestis beatitudo
designatur, quam hic Paterfami-
lias alacriter & sincerè in vinea
sua, id est, in cultura mandato-
rum divinatorum laborantibus præ-
stat. De hoc vitæ æternæ denario,
lege, quæ diffusè traduntur, p. 99.
& seq. & 227. Hujus verò beatitu-
dinis consequendæ certam viam ac
rationem habes p. 411. & 104. &
seq. *Item.* Exhortatio ad colendam
hanc vineam mandatorum illustris,
habetur p. 276.

Singulos denarios Ec. In cælo
tamen varietas est mercedis & glo-
riæ, pro ratione laboris & affectus,
quo quis operatur, p. 96. 105.

Dominica in Sexagesima.

*Exiit, qui seminat, seminare se-
men suum Ec.* Luc. 8. Semen hoc
in terram sparsum, est verbum Dei,
exponente Domino, de quo vide
p. 429. & quomodò sit audiendum,
p. 2.

Venit diabolus Ec. De dæmonis

conatu & impugnatione habes
pagin. 443. & seq.

Et à solitudinibus & divitiis Ec.
Quantum divitiæ, & effrænes re-
rum temporalium cupiditates impe-
diant hujus divini seminis fructum,
habes p. 368. ubi hæc ipsa verba
habentur.

Dominica in Quinquagesima.

*Tradetur enim gentibus & illu-
detur Ec.* Luc. 18. Ut Christi mi-
lites ejus crucem, tamquam vexil-
lum sui ducis contuentes, ad arma
pœnitentiæ sumenda stimulentur,
ideo hoc Evangelium ineunte qua-
dragesima legitur, quod passionis
dominicæ summam complectitur:
quo loco non importunè Parochus
exponet, quæ de passione Domini
fuse traduntur, p. 37. & seq. Vel
si in aliud tempus commodius dif-
ferre malit hoc argumentum, ho-
die alteram Evangelii partem per-
tractabit, ut sequitur:

Cæcus quidam sedebat secus viam.
Hic cæcus genus humanum deno-
tat, de cujus post peccatum statu
misero, vide 414.

Jesu fili David, miserere mei.
Hic quomodo Deum atiter ore-
mus, ac Sanctos, ex hac formu-
la demonstrabis, ut habes p. 382.
Porro si angustiis aut tribulatio-
nibus premimur, aut re aliqua
indigemus, ad Dominum cum
hoc cæco nobis recurrendum est,
precibusque solicitandus Deus, ut
nobis adsit. Vide de necessitate
& utilitate orationis, p. 371.
372.

Quid tibi vis faciam? causas,
ob quas clementissimus Deus vult
à nobis rogari, etiamsi sciat qui-
bus rebus indigeamus, ex p. 374.
proferes.

Fe-

Feria quarta Cinerum.

Cum jejunatis Ec. Matth. 6.
Cum quadragesimæ jejunium eo
nomine sit institutum, ut totius
anni peccata hac quasi solemn-
i multa redimeremus, hodie Paro-
chus excitare fidelem populum de-
bebit ad pœnitentiam amplecten-
dam, de cujus necessitate scribitur
p. 198. 199. & docere, quibus
gradibus ad pœnitentiam licet as-
cendere, p. 201. 202. & quibus ope-
rum generibus pro peccatis satis-
facere possimus, p. 233. & seq.

*Nolite thesaurizare vobis thesau-
ros in terra.* Vide adversus eos, qui
opes congerere undequaque stu-
dent, p. 345. & seq.

*Thesaurizate vobis thesauros in
cælo.* Quoniam Parochi frequen-
ter fidelem populum ad eleemosy-
nas pauperibus erogandas excita-
re debent, hoc studiosè præsta-
bunt ex his, quæ habentur p. 347.
& seq.

Dominica prima Quadrages.

Ut tentaretur à diabolo Ec. Mat-
thæi 4. Cum sit tentatio vita ho-
minis super terram, ut dicit Job 7.
c. hic de tentatione agendum, de
generibus tentationum, ad quid
permittantur homines tentari, qui-
bus armis tentationibus resisten-
dum, & cætera hujusmodi, quæ
habentur p. 444. & seq.

Non in solo pane vivit homo. De
pane spirituali, de quo hic agit
Christus Dominus, vide p. 429.

Angelis suis Deus mandavit Ec.
De Angelorum custodia erga ho-
mines, p. 391.

Dominum Deum tuum adorabis.
De adoratione Dei quæ fide, &
spe & charitate perficitur, vide
p. 295. & seq.

Dominica secunda Quadrages.

*Assumpsit Jesus Petrum & Ja-
cobum & Joannem, & duxit eos*
Ec. Matth. 17. Hic afferri possunt
ea, quæ de loco & tempore, quo
homines ad divina contemplan-
da aptiores sunt, habentur, p. 206.

Bonum est nos hic esse. Hic trac-
tari possunt ea, quæ de summa eo-
rum dignitate, qui Deo obediunt,
habentur, p. 417. Vel de intimis ho-
minum sanctorum gaudiis, p. 429.
Poterunt etiam Parochi de duode-
cimo articulo hic habere sermonem,
de quo p. 99.

Hic est filius meus dilectus Ec.
Hic de æterna filii generatione la-
tissimus sese offert dicendi campus,
de qua p. 27. & 28. Vel secundum
aliarum Ecclesiarum ritum:

Miserere mei fili David. Matth.
15. Hic typum habes perfectæ ora-
tionis, quantum spectat ad duas
conditiones, quæ in oratione ma-
ximè desiderantur, fidem, videlicet
& perseverantiam, de quibus p. 386.
& seq.

*Filia mea malè torquetur à dæ-
monio Ec.* Hujus mulieris exem-
plo parentes monentur diligentem
liberorum curam gerere, de qua
p. 324.

Dimitte eam, quia clamat post nos
Ec. Si Apostoli in hac vita de-
gentes adhuc pro se solliciti, pro
Chanaanæa interpellant, & exau-
diuntur; in cælo nutire num au-
debunt? inquit Div. Hieron. contra
Vigilantium. Hic de intercessione
Sanctorum, prout habetur p. 382.
& 383.

Dominica tertia.

*Erat Jesus ejiciens demonium,
& illud erat mutum Ec.* Luc. 11.
Dæmonis proprium est, eum, quem

po-

possidet, reddere mutum, id est, à confessione peccati revocare. Sed tamen non est alia ratio ejiciendi dæmonis, quam ut linguam solvas ad detegendum coram Sacerdote peccatum. Vide quæ de Confessione habentur p. 215. & seq.

Omne regnum in seipsum divisum, desolabitur. Ecclesia est Christi regnum, ut habetur p. 401. id autem ut in seipsum non sit divisum, unum esse, necesse est; unde hic de unitate Ecclesiæ agendum est ex p. 76. 77. & seq.

Revertar in domum meam. De relabentium in peccati gravitate p. 42. & 43. Et quid post confessionem agendum, p. 234.

Tum assumit alios septem spiritus nequiores se. Hic locus p. 444. inducitur ad probandum, non unum tantum dæmonem, sed plures etiam interdum hominem tentare: patet autem ex hoc loco, dæmonem acrius eos tentare, qui ab eo defecerunt, ut est p. 442.

Beatus venter qui te portavit. Glorificatione Beatæ Mariæ Virginis hoc Evangelium concluditur, de qua habes p. 32. 33.

Dominica quarta.

Unde ememus panes, ut manducet hi &c. Joan. 6. Hic apertè explicari poterit illa petitio Dominicæ orationis: *Panem nostrum quotidianum da nobis.* p. 422.

Notandum præterea, quod panis iste vim etiam habeat sedandi sitim, ut tenent Doctores. Ita & panis Eucharistiæ laicis pro calice est. Lege de communione sub una specie p. 192.

Hoc autem dicebat tentans eum. Quomodo Deus hominem tentet, vide p. 447.

Distribuit discumbentibus. Christus non distribuit, sed dedit Apostolis, & illi distribuerunt turbæ. *Matth. 13. 17.* Sic à mundi initio per Patriarchas & Prophetas, & postea per Apostolos eorumque successores Deus verbum Dei & Sacramenta subministrat, ut habetur p. 117. Christus tamen est qui hæc omnia præcipuè efficit, p. 117. & 194.

Hic est verè Propheta. De gratiarum actione, p. 381.

Dominica Passionis.

Quis ex vobis arguet me de peccato? Joann. 8. Innocentia Christi in hodierno Evangelio convenienter profertur in medium, ut in promptu sit nobis causa Dominicæ Passionis, quam hodie repræsentare incipit Ecclesia, nimirum non propter illius delicta, sed nostra. De causis Passionis Christi, habes p. 41. 42. & seq.

Si veritatem dico vobis. Hic à mendacio cavere docemur, de quo multa p. 358.

Qui ex Deo est, verba Dei audit &c. De verbo Dei audiendo, p. 429.

Nonne benè dicimus nos, quia Samaritanus &c. Ex hoc loco Parochus ansam poterit arripere ad excitandos suos fideles ad injurias condonandas, qua de re multa habentur p. 330. 331. 332. & 460. & alibi.

Sed honorifico Patrem, & vos inhonorastis me. Christus sæpè, & à multis graviter inhonoratur; sed ab iis maximè, qui ejus verbum vel malè interpretando, vel ad vana convertendo polluant, de quo p. 313.

Tulerunt ergo lapides, ut jacerent

rent in eum. Ex hoc loco perspicitur, & tempus & genus mortis à Christo delectum fuisse qua de re p. 38.

Dominica in Ramis Palmarum.

Evangelium, ut in prima Dominica Adventus, de quo ibid. Cæterum, quoniam ad Eucharistiam percipiendam ex præcepto Ecclesiæ eo tempore omnes discretionem præditi obligantur; ideo ex his Evangelii verbis: *Ecce Rex tuus venit tibi mansuetus*, ad ejus sumptionem fideles hortari poterit Parochus ex his quæ habentur p. 163. 164. & alibi passim. Et quoniam parentes ut plurimum negligentissimi sunt ad liberos suos ad Eucharistiæ perceptionem præsentandos, ideò eis maximè Parochus inculcabit, quæ de ætate, qua pueri ad eam percipiendam tenentur, habentur p. 192.

In die sancto Parasceves.

Hoc die quoniam solemniter de mysterio Passionis Domini nostri Jesu Christi concio haberi solet; ideo præter ea, quæ in expositione art. 4. Symboli habentur p. 37. & seq. hæc insuper hoc die tractari posse videntur: De singulari amore, quo Deus genus humanum persecutus est, cum illud morte unigeniti filii sui redimere voluerit, de quo p. 394. De primi parentis lapsu, & miseris, quæ illum consecuta sunt, de quibus p. 23. & 413. & seq. Quomodo ex Passione Christi omnis remissio peccatorum emanarit, de quo p. 436. & 88. & proinde omnia Sacramenta ex hac Christi passione virtutem acceperint, ut est p. 88. De Sacrificio Christi

tam cruento quam incruento, ex p. 196. De satisfactione & merito Christi, de quo p. 197. Denique quomodo nulli unquam patuit, sed nec patere quidem potest aditus ad regnum cælorum sine hac redemptionis humanæ per Christum fide, ut est p. 24. idque esse summam & cardinem totius Christianæ Religionis, scire Jesum Christum, & hunc crucifixum, ut habes p. 30.

Dominica Pasche.

Surrexit, non est hic &c. Marc. ultim. De resurrectione Domini exponitur art. Symb. Apostolici: *Tertia die resurrexit à mortuis*, p. 45. 46. & seq.

Feria secunda post Pascha.

Duo ex discipulis Jesu ibant ipsa die in castellum &c. Luc. 24. Quoniam fieri vix potuit, ut Parochus omnia, quæ ad Resurrectionem Christi pertinent, pridie explicuerit; ideo hoc die poterit ea, quæ prætermisit, ex eo loco repetere.

Oportuit pati Christum, & ita intrare in gloriam suam. Hic locus est proprius curas exponendi, ob quas necesse fuit Christum resurgere, quæ habentur p. 52. & exemplo Christi fideles hortandi, ut omni studio incumbant, ut cœlesti regno potiantur, quod habetur pag. 411. & de commodis tribulationis, pag. 456.

Et factum est, dum recumberet cum eis, accepit panem. Hic locus proprius est ad probandum, utramque Eucharistiæ speciem laicis necessariò non exhibendam, de quo multa p. 192.

Feria tertia post Pascha.
Stetit Jesus in medio discipulorum suorum. Luc. 24. Hic de quatuor dotibus corporis gloriosi agi potest, ut habetur p. 96.

Pax vobis. Quoniam regnum Dei, teste Apostolo, pax est & gaudium in Spiritu Sancto, hic quale sit regnum Christi in pios, tractari potest, ut habetur p. 408.

Prædicari in nomine ejus penitentiam & remissionem peccatorum. Quomodo penitentia prædicatio à Christo Apostolis injuncta sit, ex hoc ipso loco probatur. p. 83. Unde potest tam ex expositione Articuli de remissione peccatorum, quam ex his, quæ de Sacramento Pœnitentiæ hic habentur, longissimam habere concionem.

Dominica prima post Pascha.
Cum verò esset die illa una sabbathorum. Joan. 20. Christi resurrectionis exemplar quam maxime stabilire necesse fuit, ut pariter nostra stabiliretur: quibus autem tum scripturis, tum rationibus nostra stabiliretur resurrectio; vide p. 90. & seq. Una sabbathorum autem quid sit, vide p. 308.

Quorum remisistis peccata &c. Joan. 20. De potestate clavium Sacerdotibus concessa, p. 89. & seq. & 217. & seq.

Mitte digitum tuum in loca clavorum &c. Qualia futura sunt corpora post resurrectionem; & cur Christus & Martyres cicatrices retinebunt, habes p. 95. & seq.

Dominica secunda post Pascha.
Ego sum Pastor &c. Joan. 10. Pastorum nomine comprehenduntur, non tantum Episcopi, & animarum Rectores, sed etiam Reges,

Magistratus, parentes & magistri. Quid verò Pastores ejusmodi ovibus debeant, & quid vicissim oves Pastoribus, habes p. 318. & seq.

Mercenarius autem, & qui non est Pastor. Quis sit iste mercenarius, & non Pastor, vide p. 244.

Et fiet unum ovile, & unus Pastor. Hic de unitate Ecclesiæ, de qua p. 76. 77. 78. unoque universali Ecclesiæ Pastore D. Petro & D. Petri successore Romano Pontifice, de quo pag. 76. 77. 78. 255. & 256.

Dominica tertia post Pascha.
Modicum, & non videbitis me &c. Joann. 16. Efficax consolationis genus, dum temporarius mœror pro Christo susceptus æternis gaudiis compensatur. Vide quæ de vita æterna habentur p. 99. & seq.

Vos verò contristabimini, mundus, autem gaudebit. Quare perversi minus, pii verò acrius à dæmonibus infestentur, & proinde illi gaudeant, isti verò tristrentur, vide p. 444.

Tristitia vestra vertetur in gaudium &c. Spe futurorum bonorum quomodo alacri & constanti animo adversa omnia tolerare debemus, vide p. 100. & cur Deus sinat affligi bonos, p. 446.

Dominica quarta.
Si non abiero, Paraclitus non veniet &c. Joann. 6. De Spiritu Sancto, deque admirandis ejus effectibus & donis, habes p. 66. & seq.

Arguet mundum de peccato &c. Spiritus Sancti proprium munus est, corda ad compunctionem movere, & peccantem intrinsecus argue-

guere. Quæ autem contritio vera sit, quasque res ea habere debeat: p. 212. Referri possunt ea, quæ de peccatis, quæ remitti non possunt habentur p. 206.

Dominica quinta.

Si quid petieritis Patrem in nomine meo &c. Joan. 15. De oratione, & ejus adjunctis hic proprius est dicendi locus, de qua p. 370. & seq.

Usque modo non petistis quicquam &c. Hic propriè de modo, quo Deum per Christum orare debemus, de quo p. 453. Hic etiam locus adducitur ad probandum, in nomine Christi orandum esse.

In festo Ascens. Domini.

Assumptus est in calum, & sedet à dextris Dei &c. Marc. 16. Hoc in loco art. Symb. Apostolici, qui de Ascensione est, explicabitur, ut habetur p. 55. & seq.

Dominica post Ascensionem.

Cum venerit Paraclitus, qui à Patre procedit &c. Joan. 15. Hic de Processione Spiritus Sancti à Patre & Filio, ex p. 69.

Ut omnis, qui vos interficit &c. Joan. 15. Hic præceptum Decalogi, *Non occides*, exponi poterit, de quo p. 325.

Arbitretur se obsequium &c. De omnibus adversis & calamitatibus hujus vitæ idem judicandum est, quo de his, quæ Christi causa patimur, nempe eas esse magnum Dei in nos benevolentia signum, ut habetur p. 456.

In festo Pentecostes.

Si quis diligit me, sermonem meum servabit &c. Joan. 14. Spiritus Sanctus ideo credentibus da-

tur ut sermonem Dei, qui Decalogo comprehenditur, servare possint, ad quam rem ut promptiores sint, afferet Parochus, quæ habentur initio explicationis Decalogi p. 274. & seq. Vel, quoniam hic locus adducitur ad probandum, Dei mandata non esse impossibilia, ideo de hac re ager, ex p. 276.

Vel hodie exponet, quæ trahuntur de Confirmationis Sacramento, p. 192. & seq. Quandoquidem tali die Apostolos à Spiritu Sancto confirmatos fuisse, docent Patres.

Feria secunda post Pentecosten.

Sic Deus dilexit mundum, ut filium suum unigenitum daret. Joan. 4. Hic locus proprius est ad ea populo exponenda, quæ de eximia charitate cœlestis Patris in genus humanum in creatione, & gubernatione demonstrata, sed multò magis in redemptione, habentur p. 392. & seq.

Ut omnis qui credit in eum non pereat. Hic quomodo fides in Christum omnibus hominibus ab omni ævo necessaria fuerit, docendum est, ex p. 23. & seq.

Qui credit in eum, non judicatur. De verbo credere habes p. 12. quæ hic accommodare poteris, ex qua etiam dicendi forma, filium Dei verè Deum esse demonstrabis, ex p. 27. & 27.

Qui non credit in nomine unigeniti Filii. Quomodo Dei filius sit unigenitus, poteris declarare ex his quæ habentur p. 28. & contra, qua ratione hic unigenitus fratres habeat. vide p. 396.

Feria tertia post Pentecosten.

Qui non intrat per ostium in ovile ovium

ovium &c. Joan. 10. Hic locus proprius est ad ea explicanda, quæ de legitima ordinatione ministrorum Ecclesiæ habentur p. 244. & seq. & de legitimo ministro Sacramenti Ordinis, p. 256.

Et oves vocem ejus audiunt. De obedientia & honore, qui debetur Episcopis & Sacerdotibus, agitur p. 318.

Alienum autem non sequuntur. Hæreticorum Ministros non esse sequendos, vide p. 3. Qui autem eos sequuntur, non oves, sed hœdi sunt, p. 436.

In festo Sanctissimæ Trinitatis.

Data est mihi omnis potestas in cælo & in terra. Matt. 28. Hic explicanda sunt, quæ de regno Christi in pios, & ratione, qua regnat in suis fidelibus, habentur p. 508. & seq. De regno etiam gloriæ ejusdem p. 409. Item de potestate ipsius in Sacramentis tam instituendis, quam conferendis, p. 117. & de potestate item clavium ejusdem qua remittuntur peccata, p. 89.

Baptizantes eos. Hic locus adducitur ad probandum, quo tempore Baptismus obligare cœperit, p. 130. & ideo de necessitate ejusdem, & præsertim de infantibus, ea proferri possunt quæ habentur p. 135. & deinceps.

In nomine Patris, & Filii, & Spiritus Sancti. Hic de materia & forma, quæ sunt, p. 126. & seq. accuratè agendum est. Hic etiam de sanctissimæ & gloriosissimæ Trinitatis mysterio poterunt agere Parochi, de quo p. 15. 16. Docebunt autem præsertim vulgus imperitum, Sanctissimam Trinitatem pingi & formari non posse: atque adeo, si quando pingatur, illam pictura proprietates quasdam il-

lius exprimere, ut habetur p. 288. & seq.

Docentes eos servare quacumque mandavi. Hic de necessitate & possibilitate servandæ legis divinæ proferentur, quæ habentur p. 276.

In eadem Dominica.

Estote misericordes, sicut & Pater vester cælestis &c. Luc. 6. De hoc Evangelio in Dominica 4. juxta aliarum Ecclesiarum morem.

Date, & dabitur vobis. Hic de communicandis cum proximis hujus vitæ subsidiis dici possunt, quæ habentur p. 438. & 439. vel de eleemosynis, p. 384.

Hypocrita, ejice primam trabem. De hypocritis, quorum orationes Dominus rejicit, habes p. 388. Item secundum aliquos:

Nisi quis renatus fuerit &c. Joan. 3. Hic de necessitate Baptismi, qui in nomine Sanctissimæ Trinitatis confertur, de ejus effectibus, & in universum quicquid de eo habetur p. 122. & seq. explicabit.

In festo corporis Christi.

Caro mea verè est cibus &c. Joan. 6. De Eucharistiæ Sacramento p. 162. & seq.

Dominica secunda post Pentecosten, quæ est infra Octavam corporis Christi.

Homo quidam fecit cœnam magnam &c. Luc. 14. Cœnæ nomine, quæ sub finem die sumitur, cælestis gloria nobis significatur, quam hic paterfamilias in ipsa vitæ clausula beatis donabit; in hoc argumentum vide, quæ ponuntur p. 100. Vel cœnæ nomine cum Paulo 1. Cor. 11. intelligitur sacrosanctum Christi corpus in Sacramento altaris: de quo vide ut sup. p. 162.

Et

Et cœperunt omnes simul excusare. hanc sententiam p. 86. 194. & seq. Quoniam omnes hæ excusationes vel Homo quidam fecit, ut in Dominica præcedenti.

Dominica quarta post Pentecosten.

Cùm turbæ irruerent in Jesum, ut audirent verbum &c. Luc. 5. Vide exhortationem ad audiendum diligenter verbum Dei, p. 2. &c. Et quomodò pro captu cujusque tradenda sit doctrina Evangelii, p. 5.

Villam emi. Vide in superfluos, & ambitiosos, qui per hunc designantur, quæ habentur p. 565.

Fuga boum emi quinque. Vide in avaros p. 342.

Uxorem duxi. Hic detestanda libido, & commendanda continentia & castitas, quæ aditum nobis ad cœlorum regnum facilem præbet, vide p. 336. vel secundum alios:

Homo quidam erat dives, qui induebatur &c. Luc. 16. De vanitate in vestibis fugienda, vide quæ habentur p. 338. Et quomodò necessariis tantum rebus ad vestitum pertinentibus contenti esse debeamus, p. 426.

Sepultus est in inferno. Ecce quam pœnam incurrant improbi, qui morte præoccupati, sceleribus pleni decedunt, de quo vide p. 64. 65.

Ut portaretur ab Angelis. Inter Angelorum officia hoc non postremum est, p. 392.

In sinum Abrahamæ. De receptaculis animarum post mortem, habes p. 47. & 48.

Dominica tertia post Pentecosten.

Gaudium erit in cælo super uno peccatore penitentiam agente &c. Luc. 15. Inter cætera, quæ ad pœnitentiã agendam peccatorem extimulare debent, est ista cœlitum lætitia, qua perfruuntur ob peccatoris conversionem. Plura habes in

hanc sententiam p. 86. 194. & seq. vel Homo quidam fecit, ut in Dominica præcedenti.

Dominica quarta post Pentecosten.

Cùm turbæ irruerent in Jesum, ut audirent verbum &c. Luc. 5. Vide exhortationem ad audiendum diligenter verbum Dei, p. 2. &c. Et quomodò pro captu cujusque tradenda sit doctrina Evangelii, p. 5.

2. Idque præsertim diebus festis audiendum p. 313. 314.

Ascendens in unam navem, quæ erat Simonis &c. Petri navem non alterius ex Apostolis ingressus est Christus; ut hoc suo facto insinuaret, Petrum cum successoribus caput esse, & Principem Pastorum Ecclesiæ; de hac re p. 77. & seq.

Exi à me Domine. Qui ad sacram synaxim accedunt, hoc Petri exemplo, & Centurionis. Matth. 8. agnoscant, esse se tanti hospitii præsentia indignissimos. Vide quæ de præparatione Eucharistiæ traduntur, p. 188. Vel secundum aliarum Ecclesiarum ritum: Estote misericordes, sicut & Pater &c. Luc. 6. Ut Christus nobis condonet, prius condonare ipsi debemus iis, à quibus læsi fuerimus. Vide explicationem illius petitionis: Dimitte nobis debita nostra &c. p. 431. & seq. Vide item de hoc Evangelio in Conc. Trid.

Dominica quinta post Pentecosten.

Audistis, quia dictum est antiquis, Non occides &c. Matth. 5. Hujus loci erit hoc Decalogi præceptum exponere, prout habetur p. 325.

Ego autem dico vobis; omnis qui irascitur. Hæc verba exponuntur p. 328.

Audistis, quia dictum est antiquis, Non machaberis &c. Hic similiter

ex-

exponatur hoc præceptum, de quo habetur p. 335. vel *Cum turba irruerent in Jesum*, ut supra.

Dominica sexta.

Misereor super turbam, quia ecce iam triduo sustinent me. Marc. 8. Præter ea quæ notata sunt in Dominica iv. Quadragesimæ, poterit Parochus ea huc proferre, quæ de paternâ Dei de hominibus cura habentur p. 394. & seq.

Si dimisero eos jejunos, deficient in via. Hic de imbecillitate hominum, qui nullum opus Deo gratum sine adjumento Dei possunt instituere, agendum est; ut habetur p. 419. vel, *Audistis, quia dictum est antiquis, Non occides*, ut supra.

Dominica septima post Pentecosten.

Attendite à falsis Prophetis &c. Matth. 7. Hic cavendum præcipitur ab hæreticis. Quis verò censendus sit hæreticus, habes p. 76. Quo modò autem hi, cum in Ecclesia non sint, ab ea puniri possint, habes p. 76. Quibus autem artibus hi falsi prophetæ utantur ad impia sua dogmata diffundenda, habes p. 3. 4.

In ignem mittetur &c. De hoc igne infernali p. 64. 65.

Sed qui facit voluntatem Patris mei &c. Hæc sententia est veluti methodus brevissima docens, qua ratione ad regnum cælorum pervenire possimus. Quare quicumque cupimus illud adipisci, hanc sententiam præ oculis habere debemus; vide 410. 411. & deinceps, ubi hæc tertia petitio. *Fiat voluntas tua, sicut in cælo, & in terra*, explicatur. Vel *Misereor super turbam*, ut in præcedenti Dominica.

Dominica octava post Pentecosten.

Redde rationem villicationis tuæ. Luc. 16. De ratione reddenda, cum unusquisque migrat à vita, vide p. 62. 63.

Facite vobis amicos de mammona iniquitatis. Ideo divites à Deo bonis cumulantur, ut pauperibus ea erogent, p. 431. Hic ad elemosinas suos poterit exhortari Parochus, prout est p. 347. Hic etiam locus pro intercessione Sanctorum facit: de quo p. 283. 284. vel, *Attendite à falsis Prophetis*, ut in præcedenti Dominica: sicque deinceps omnia Evangelia, quæ consequenter in reliquis Dominicis ponuntur, in quibusdam Ecclesiis in præcedenti Dominica legi consueverunt, quod notare supersedebimus.

Dominica nona post Pentecosten.

Flevit super illos. Luc. 19. Flet Christus, ut nos flere doceat; quomodò verò in pœnitentia erratorum sint adhibendæ lacrymæ, & quam diligenter procurandæ, habes p. 208. ubi de Contritione agitur.

Quia si cognovisses & tu. Summa est status nostri miseria nostram miseriam non agnoscere; vide p. 414.

Quia venient dies in te, & circumdabunt te &c. Jerusalem in exemplum ponitur ejus hominis, qui multis à Deo beneficiis ornatus, malè eis in sui perniciem abutitur; vide p. 447.

Dominica decima.⁷

Hæc apud se orabat. Luc. 18. Quibus virtutibus oratio debet esse comitata, ut Deo placeat, & ab eo exaudiatur, vide p. 389. & seq.

Deus

Deus propitius esto mihi peccatori. Hoc veri pœnitentis exemplum inter alia proponitur p. 440. Quare cum istius, tum aliorum exemplo, qui habentur ibid. & 210. ad veram pœnitentiam Parochi fideles excitabunt. Est præterea exemplum eorum, qui cum peccatores sint, Deum orant, & exaudiuntur p. 377. Denique quanta humilitate ad Deum precaturi accedere debeamus demonstratur p. 383.

Qui se exultat, humiliabitur. Christi humilitatis exemplum maximum pondus habet ad nostram superbiam deprimendam p. 36.

Dominica undecima.

Et deprecabantur eum, ut illi imponat manum, Marc. 6. Istorum exemplo, qui Christo pro muto & surdo ad eum adducto, ut sanaretur, interpellant; monemur pro aliis orare. Quomodò verò id faciendum, & pro quibus orandum, habes p. 379.

Misit digitos in auriculas ejus. Christi exemplo pueris in Baptismo aures, oculi, pectus, humeri, signocruces rectè insigniuntur. Vide de his & de aliis Baptismi cæremoniis, & earum significatione, p. 147. & seq.

Suspiciens in Cælum, ingemuit &c. Cum Deus sit ubique, cur potius in cælum, quam aliò oculos convertamus; & cur in cælis esse dicatur p. 399. Præterea, quoniam sacræ litteræ nos surdos, & cæcos & omnibus membris captos sæpè appellant, ut habetur p. 45. hic de malis, quæ peccatum invehit, ut ibid. habetur Parochus disseiere commodè poterit.

Dominica duodecima.

Diliges Dominum Deum tuum ex

toto corde tuo &c. Luc. 10. In hanc sententiam populo proponantur, quæ habentur initio explanationis Decalogi, p. 282. usque ad secundum præceptum: vel quia hoc Evangelium concurret cum Dominica decimaseptima, posteriorem hujus Evangelii partem, priori prætermittitur, exponet.

Homo quidam descendebat ab Jerusalem in Hiericho &c. Hominis hujus ita miserabiliter à latronibus vulnerati nomine, Doctores intelligunt humanam naturam post Adæ lapsum; quæ, quot, qualia & quanta vulnera accepit, habes p. 407. seq. & alibi frequenter.

Samaritanus autem infundens oleum &c. Hic de Sacramentis agat Parochus, quæ à nostro Samaritano, id est à Christo instituta sunt, tamquam remedia contra vulnera humanæ naturæ per Adæ lapsum inflicta, ut habetur p. 112.

Curam illius habe. Nota, genus humanum, & Ecclesiam uni homini à Christo commissam; qua de re vide p. 76. 77. & seq.

Quis homo tibi videtur fuisse proximus? Ex hoc loco, quis sit proximus, explicatur p. 352.

Dominica decimatertia.

Jesu præceptor, miserere nobis. Luc. 17. De nomine Jesu vide p. 25.

Ite, ostendite vos Sacerdotibus &c. Vide, quæ in hanc sententiam dicta sunt Dominica secunda post Epiphaniam: vide præterea p. 217. ubi nominatim hic locus adducitur. Quomodò item beneficio Contritionis peccata remittantur, ex hoc loco probatur p. 312. Quæ tamen Confessionem requirit, ut habetur p. 215.